Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

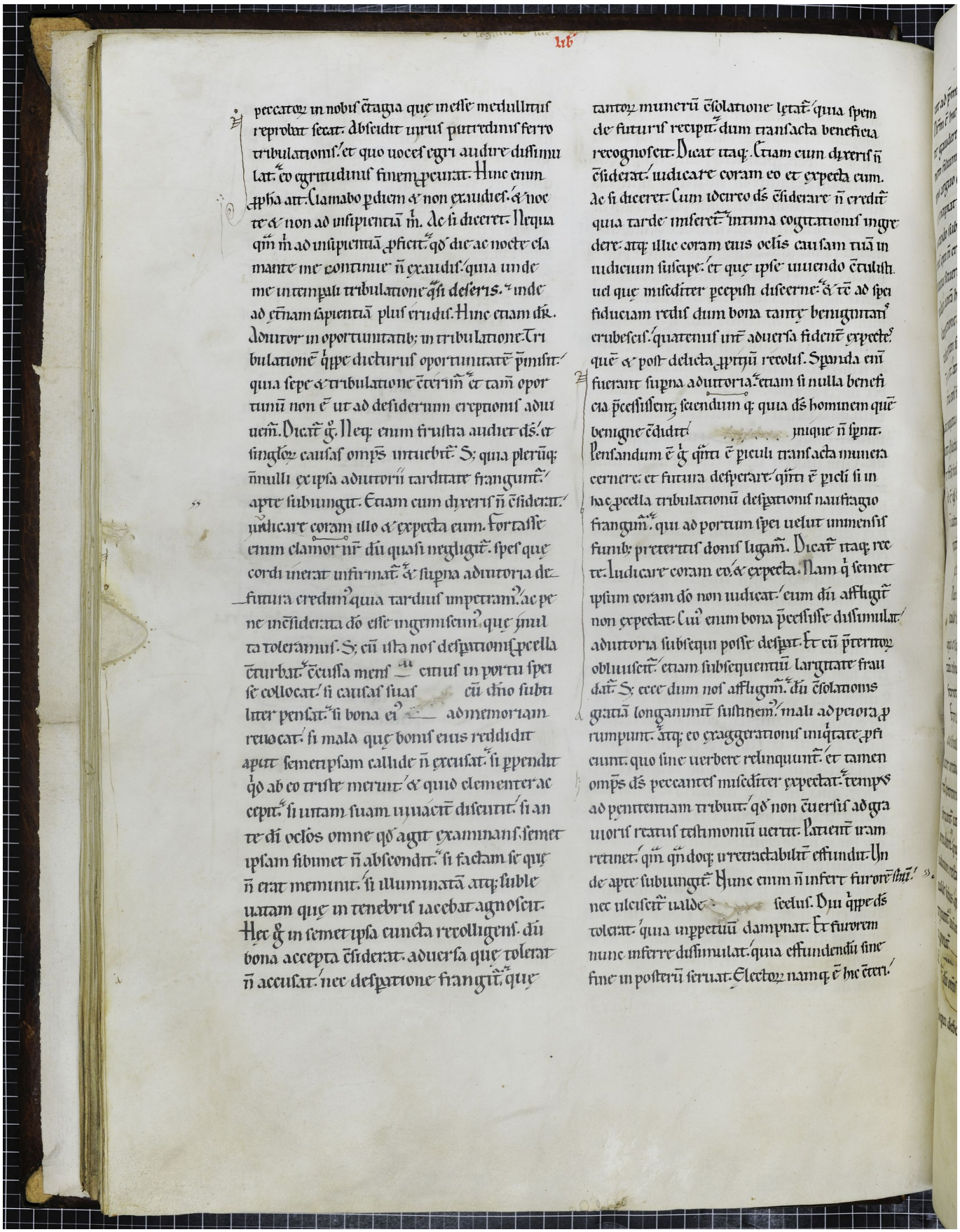

peccatorum in nobis contagia quae mente medullitus
reprobat secat. abscidit uirus putredinis ferro
tribulationis. et quo uocem egri audire dissimu
lat. eo egritudinis finem procurat. Hinc enim
psalm. Clamabo per diem et non exaudies. et noc
te et non ad insipientiam mihi. Ac si diceret. Nequa
quam mihi ad insipientiam proficit. quod die ac nocte cla
mante me continue non exaudis. quia unde
me in tempali tribulatione desideris. unde
ad eternam sapientiam plus erudis. Hinc etiam dic.
Adiutor in oportunitatib; in tribulatione. Tri
bulationem quippe dicturus oportunitatem premisit.
quia sepe et tribulatione eterna. et tamen opor
tunum non est ut ad desiderium erepcionis adiu
uem. Dicat ergo. Neque enim frustra audiet dis. et
singlorum causas omnis intuebit. Sed quia plerique
nonnulli ex ipsa adiutorii tarditate frangunt.
apte subiungit. Etiam cum diceris non esideratis.
iudicare coram illo et expecta eum. Fortasse
enim clamor nostrum diu quasi negligit. spes quae
cordi inerat infirmat. et supna adiutoria de
futura credimus quia tarditas impetramus. ac pe
ne inconsiderata deo esse ingremiscimus. quae simul
ta toleramus. Sed cum ista nos desperationis procella
conturbat. concussa mens [illegible] cimus in portu spei
se collocat. si causas suas [illegible] cum deo subti
liter pensat. si bona ei [illegible] ad memoriam
reuocat. si mala quae bonis eius reddidit
aperit. semetipsam callide non excusat. si ponderat
quod ab eo triste meruit. et quod clementer ac
cepit. si uitam suam uitiaciter discutit. si an
te dei oculos omne quod agit examinans. semet
ipsam sibimet non abscondit. si factam se quae
non erat meminit. si illuminata atque suble
uatam quae in tenebris iacebat agnoscit.
Hec ergo in semetipsa cuncta retolligens. diu
bona accepta consideratt. aduersa quae tolerat
non accusat. nec desperatione frangit. quae
tantorum munerum consolatione letatur. quia spem
de futuris recipit. dum transacta beneficia
recognoscit. Dicat itaque. Etiam cum diceris non
esideratt. iudicare coram eo et expecta eum.
Ac si diceret. Cum idcirco dis consideratt non credit
quia tarde inserit. intima cogitationis ingre
dere. atque illic coram eius oculis causam tuam in
iudicium suscipe. et quae ipse uiuendo contulisti.
uel quae misediter peccisti discerne. et te ad spe
fiduciam redis dum bona tanta benignitatis
erubescis. quatenus iam aduersa fidenter expecte.
quae et post delicta principium recolis. Secunda enim
fuerant supna adiutoria. etiam si nulla beneficia
precessissent, sciendum est quia dis hominem quem
benigne condit [illegible] iniquum non spnit.
Pensandum est ergo quanti sit periculi transacta munera
cernere. et futura desperare. quanti sit periculi si in
hac procella tribulationum desperationis naufragio
frangimur. qui ad portum spei uelut immensis
fluminibus preteritis domus ligamur. Dicat itaque rec
te. Iudicare coram eo et expecta. Nam qui semet
ipsum coram deo non iudicat. eum diu affligit
non expectat. Cui enim bona precessisse dissimulat.
aduersa subsequi posse desperat. et cum preterito
obliuiscit. etiam subsequentium largitate frau
datur. Sed ecce dum nos affligimur. diu consolationis
gratia longanimiter sustinemur. mali ad peiora p
rumpunt. atque eo exaggerationis iniquitate pro
ciunt. quo sine uerbere relinquuntur. et tamen
omnis dis peccantes misediter expectat. tempus
ad penitentiam tribuit. quod non conuersis ad gra
uioris reatus testimonium uertit. Patienter iram
retinet. quin quinque ut retractabiliter effundit. Un
de apte subiungit. Hunc enim non infert furor [illegible]
nec ulciscit iaide [illegible] seclus. Diu quippe dis
tolerat. quia inpetuum dampnat. et furorem
nunc inferre dissimulat. quia effundendi sine
fine in posterum seruat. Electorum namque hic ceteri.